

Koncepce rozvoje NKP Vyšehrad p. o. do budoucích let

Kvalitní koncepce se musí odvíjet od dokonalé znalosti současného stavu všech oblastí. K tomu je nutné v organizaci pracovat nějaký čas nebo alespoň obdržet dostatek podkladů, ze kterých je současný či budoucí stav patrný. V poskytnutých podkladech absence důležitých koncepčních či závazných materiálů chybí a některé (asi většina) je nedohledatelná. Při svém hledání jsem např. narazil na dramaturgickou koncepci Galerie Vyšehrad zpracovanou Petrem Vaňousem pouze v podobě úhrady faktury za zpracování, ale vypátrat se mi ji nepodařilo. Vzhledem k tomu, že takových důležitých nedostupných materiálů bude povícero, rozhodl jsem se koncepci zpracovat na základě zkušeností, kterých nabyde člověk očima běžného turisty – návštěvníka Vyšehradu. Myslím si, že právě spokojenost vnímaná z tohoto úhlu pohledu je nejdůležitější, určitě více než od úředníka Magistrátu nebo pracovníka NPÚ.

Začneme tedy úvahu o koncepci vysednutím z metra na stanici Vyšehrad.

Venkovní plocha nabízí drobnou směrovku, ale žádnou vícejazyčnou informaci o blízkosti takto významné památky. Neznalí odpadají a nerozhodnutí nejsou popostrčeni. Z rozhodnutých k návštěvě však ti, kteří nejsou fyzicky dostatečně zdatní a prvních 700 m ke vstupu a poté další kilometry v areálu neurazí, mají překážku, která by se dala vyřešit „přibližovadlem“ v podobě elektrického vláčku nebo elektrického minibusu. Jízdenka pak může být vstupenkou do zpoplatněných prostor.

Při marném hledání informací se dychtivý turista průchodem Táborskou bránou dostává do malého šoku. Namísto souhrnné informace v několika jazycích naráží na drobnou nástěnku (viz. foto č.1) Cizinci nepodá informaci žádnou, ale může jej iritovat stejně jako mě. Vícejazyčná informační tabule spolu se schematickou mapou by snad pomohla. I nic by bylo lepší než to, co visí.

Konečně infocentrum ve zbytcích gotické brány Špička. Na letní návaly turistů příliš malý objekt (viz. foto č. 2) Dům Daniela Landy by byl vhodnější. A co Špička nabízí (nebo raději nenabízí). Jedna vstupenka do všech zpoplatněných prostor. Ta by usnadnila získání statistických údajů přes čtečky čárových kódů o návštěvnosti prostor. Plánek by pak mohl být součástí této vstupenky, ovšem doplněn o další jazykové mutace, které absentují, ale jsou žádány (Korea, Čína a další).

Unikátní prostor Letní scény částečně hyzdí buňka prodeje vstupenek (viz. foto č.3), ale jako Pražský hrad měl svého Plečnika, stejně tak by mohl mít Vyšehrad svého např. Pleskota. První tři písmena jmen se shodují a cit pro dotvoření drobných, potřebných, architektonicky sladěných dostaveb by místu pomohlo. Totéž platí i o přilehlém sociálním zázemí, které při akcích praská ve švech (viz. foto č.4).

Galerie Vyšehrad má nově zpracovanou dramaturgickou koncepci. Snad bude počítat s výstavami nejen na obvodových panelech, které brání výhledu do okolí a jen umožňují skladování nepořádku v meziprostoru.

Další perla – Staré purkrabství – při prvním pohledu zvenčí budovu „krášlí“ automobily (viz. foto č.5), které bývají parkovány v těsné blízkosti sezení venkovní části kavárny. O takovou idylu stojí málokdo. Využití samotného sálu jen pro dětské aktivity je potřeba rozšířit a využít potenciálu budovy (o tom v jiné části i spolu s úrovní gastru).

Při rozjímání na upravených trávnících bylo možné u restaurované sochy Myslbeka delší dobu sledovat banner s popisem nejen v českém jazyce. Bohužel s pravopisnou chybou, která pro mne znamenala opět zjištění nepozornosti a nedostatečné kontroly a také následné netečnosti. Nestřílí se za to, ale celkový obrázek to dokresluje.

Proto bych navrhoval také věnovat větší pozornost odstraňování rostoucí zeleně ve spárách režného zdiva hradebních zdí, aby se předcházelo budoucí zvýšené údržbě (viz. foto č. 6). Už i tak jsou některé přespárované části zdiva řešeny odlišně a upozorňují na sebe.

Kroky k nápravě popsaného stavu:

- v mnoha případech postačí vyšší angažovanost zodpovědných pracovníků a jejich důsledná kontrola – toto je bez zvýšení finančních nákladů;
- informační systém je nezbytné doplnit nejen o nové jazykové mutace pro aktuální zájem turistů s promyšleným rozmístěním v areálu (modernizovat vizuál vč. nástěnek) a dbát na aktualizace. Prezentovat výstavu, která termínově skončila před třemi týdny (viz. foto č.7) také o něčem svědčí;
- transport návštěvníků v areálu a do areálu od metra jsem popsal. V takto rozsáhlém areálu je nějaká nabídka návštěvníkům v tomto směru žádoucí;
- letní scéna jako živý bod s večery s divadlem nebo hudbou. Kdyby tak existovala i možnost prostor v budoucnu zastřešit. Kompromis s památkáři bych hledal i se zmiňovaným J. Pleskotem. Pro možné hledání cest bych s ním rád vytvořil radu „moudrých“ - posilněnou pracovníkem NG, Magistrátu, NPÚ, Z. Lukešem, V. Sittou a dalšími. Současně by se jednalo i o jisté ožívování zelených ploch. Místo by si možná zasloužilo prezentace děl českých mladých autorů. Spoléhat se na Myslbeka či bannerové prezentace konverzí v krajích neodpovídá potenciálu;
- samotnou kontrolou musí projít gastro služby. Ceny odpovídají restauracím ve čtyřhvězdičkových hotelech, ale samotná kvalita odpovídá čtvrté cenové skupině s obsluhou (nebo i bez). Neznám historické vazby na provozovatele, ale stav je nevyhovující. Také otevírací doba nemusí odpovídat poptávce a mít otevřeno od 12.00 je v této lokalitě nevyhovující. Pro zvýšení kvality a konkurence je nutno v letním období minimálně doplnit o mobilní prodej kávy a přidružených produktů tak, jak je to v jiných městech zcela běžné. Tato část celkově zahrnuje zvýšenou pozornost;
- nutnost prodeje jedné vstupenky jsem již v předchozím textu zmínil. Modernizace způsobu evidence vstupenek je nezbytné minimum. Čtečky budou sloužit kuskodkám více než současné popelníky a cigarety v jejich rukou;
- když hovoříme o potenciálu, musím opět zmínit i Staré purkrabství. Zde vidím značnou rezervu ve využití sálu. Rekonstrukce před téměř patnácti lety nabídla kapacitu 90 diváků, ale program pro takový prostor je řídký. Galerijní osvětlení je nevyužito, stěny prázdné a produkční obhájuje, že to tak má být. Jsem jiného názoru – pokusit se vytvořit barvitou dramaturgii s nabídkou výstav na stěnách (postačí fotografie), hudba, divadlo, film, přednášky v létě s kombinací s letní scénou a v zimě bez této konkurence hustěji;

- vbrzku dovybavit 4K digitálním projektorem, kvalitním zvukem a vozíčkovým systémem transportu židlí a jejich ukládání. Možná i s trochou dovybavení divadelní a světelné techniky pro mnohočetné využití. S popsány aktivitami mám velmi bohaté zkušenosti a multižánrové využití zajišťuje i vyšší ekonomickou soběstačnost. A také se s profi technikou lépe prostor pronajímá. K těmto aktivitám disponuji i personálním zajištěním na pozici kurátor, dramaturg kina, promítač, zvukař apod. Objekt je navíc využitelný i zvenčí. V poslední době stále více populární videomapping s promítáním historie Vyšehradu na stěnu Starého purkrabství by byl zajiště lákadlem (příkladem může být katedrála ve Štrasburku);
- u výše zmíněných bodů by mělo dojít ke konsenzu s Královskou kolegiátní kapitulou, aby návštěvník nevnímal rozdílné majetkové poměry.

Závěrem stručného popisu ještě dvě veledůležité oblasti – personální a ekonomická. Zaměstnanci a externí spolupracovníci mají zajiště vytvořeny pouta a vazby, které musí nový ředitel organizace co nejrychleji rozplést. To vyžaduje jistý čas, trpělivost, empatii atd. Souhra tohoto soukolí zajišťuje úspěch. Neznám pozadí současného výběru sekretářky ředitele, ale v případě zcela neorientované nové pracovní síly, která má být pravou rukou a vědět kam sáhnout, může být potíž.

Z ekonomického hlediska se jedná o příspěvkovou organizaci s dlouholetou tradicí a plánováním finančních prostředků bez šokové terapie. Snahou vedení musí být zajišťovat vlastními aktivitami větší samostatnost. Může k tomu také pomoci snaha získat externí prostředky formou grantů, dotací, sponzoringem a filantropií. Také je dobré se naučit aktivně hospodařit se zůstatkem na účtu. Je zapotřebí v tomto směru upnout pozornost na fondy (když už existuje Visegradská čtyřka, proč nevyužít stejného názvu Vyšehrad) EHP a Norska, SFK při MKČR a další.

Pro povzbuzení donátorů nutno zřídit speciální transparentní účet a chytrým marketingem najít movité partnery, kteří za své zveřejněné logo a možnost se filantropií chlubit jsou v této době ekonomického rozmachu ochotni přispět. Praha je v tomto směru výhodnou lokalitou. Stejně tak pro získávání dobrovolníků, a to nemyslím jen studenty a důchodce, ale také firmy se zavedeným systémem CSR (např. Moneta).

Foto č. 1

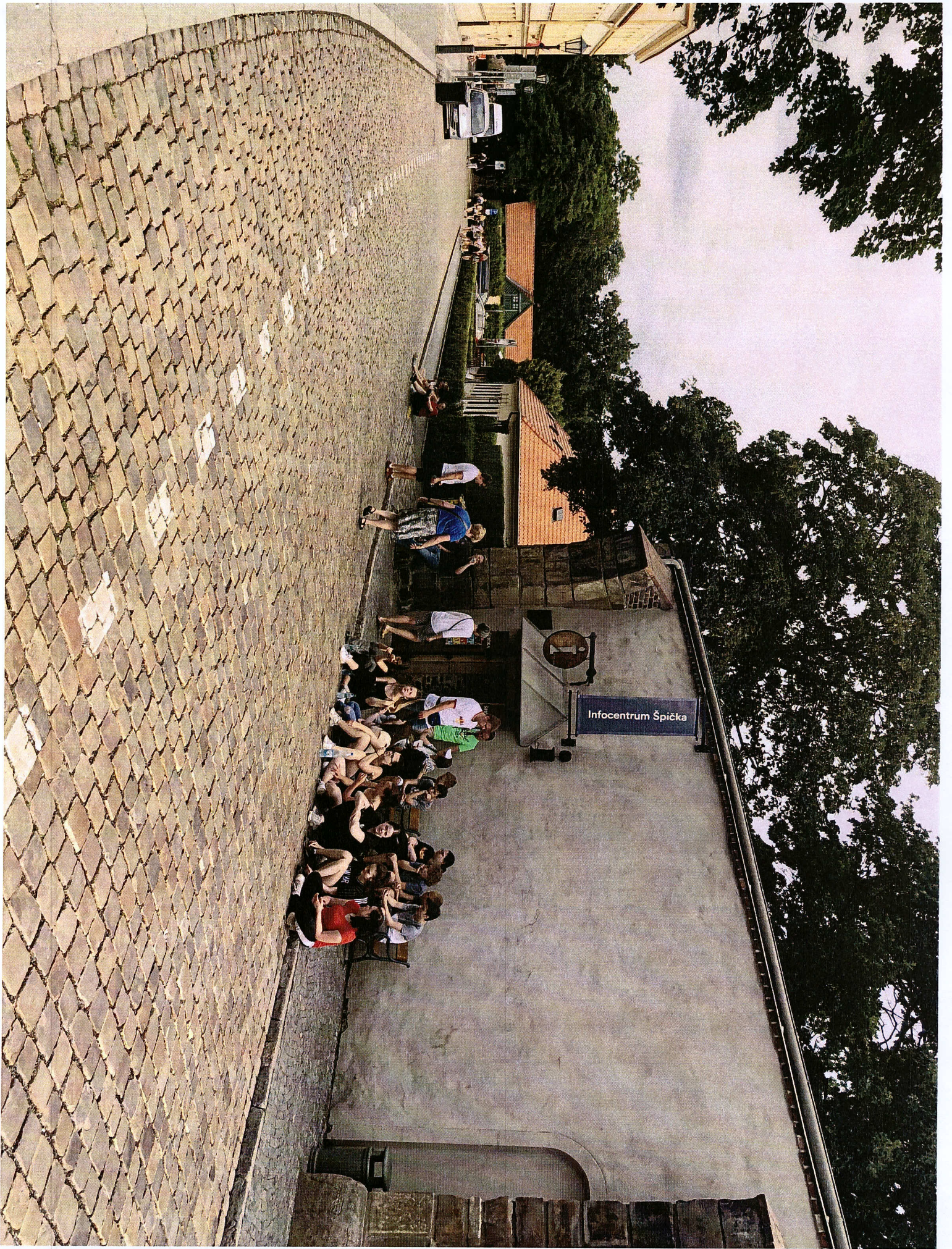

Foto č. 1

Foto č. 3

Foto č. 4

ФОТО ч. 5

Foto č. 6

